

10
9

est ultimus capiendus qđ timorē nobis gerendum
constituit contentus paucis absolues atq; eo magis
qđ sompno grauibz oculis iam certe dudū nos
Arcophilus conspiciatur & etiā nos conuine non
hospites adducti sumus. plus equo te
hipocratide tuli te prope modū desipientē cū deliris
philosophantibus tuis sz ne dū letari possis errori
bus quos pētilante repūescēs in mediū attulisti ab
eo principū petam quo tu me lacessis. Quid est
quod ludendū sumpseris meum hunc merorē quo me
confici nō diffiteor. An nō lectitasti xersem illū confato
exercitū incredibi cum morē illoz animo concepisse
moliter ingemuisse quippe qui afficeretur hoc qđ florēt
exercitū iri aliqñ extinctum cognosceat rem igitur non
nouū iudici nō dedecorū me lacrimae faciūt hoc
qui torquetur etatis qui pauat uite huius exitum.
Ego me grauissimis exagitatū curis nō diffiteor horrē
di iudici; s. ut illd sit opportunū. Lauabo p singulas
noctes lectum meum lacrimis meis strātū meū rigabo
sed eadem me regia cithara reficit cum illd cēret. Qui
seuiat in lacrimis in exultatōe metet. Et tu cū philo
sophis una gaudio & securitate uiuendi fuere ut aō
libitū est ab his sumum bonū pollicear tibi qđ autumat.
Ego cum triūphali illo yesy opifici mūchi huius celire
rum omnium filio me solum oblecto ille nō tu modum